

Mile Boban

OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA (14. dio)

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/Zzx_POVEZNICE.htm

[UVOD U OPIS – “OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA” – DRINA br. 2 1963. \(2.dio\) – Otporaš
https://otporas.com/uvod-u-opis-od-ivan-planine-do-bleiburga-drina-br-2-1963-2-dio/](https://otporas.com/uvod-u-opis-od-ivan-planine-do-bleiburga-drina-br-2-1963-2-dio/)

11. SVIBNJA

GROBLJE HRVATSKOG EXODUSA IMA CELJE IZA SEBE

Izvadak iz knjige dr. sc. Zdravko Dizdar: (dragutin 2024.g.)

PRILOG ISTRAŽIVANJU PROBLEMA BLEIBURGA I KRIŽNIH PUTOVA (U POVODU 60. OBLJETNICE)

Izvorni znanstveni članak

Ur.: 2005-12-15

Stranice 135 – 137

(::::)

Tada su se već u Koruškoj nalazile postrojbe Četvrte operativne zone Slovenije (14. divizija, Kokrški i Koruški odredi) i pojačani Motomehanizirani odred IV. JA, na zapadu postrojbe 7. slovenskog korpusa JA, na jugu II. JA (sa 3., 10., 39. i 45. divizijom) i na istoku I. JA (sa 5., 11., 21. i 48. divizijom) i do nje sjevernije (od Varaždina prema zapadu) III. JA (sa 12., 16., 17., 36., 40. i 51. divizijom). Na osnovi zagrebačkog dogovora zapovjednika I., 2. i 3. JA sutradan (10. V. 1945.) su prema Sloveniji (Celju, u kojem su toga dana već bili slovenski partizani) upućeni dijelovi I. JA (5. i 11. krajiška i 21. srpska udarana divizija), 2. JA južno od Save prema Zidanom mostu i 3. JA prema Mariboru gdje su već od 9. V. bili slovenski partizani. U Maribor je 10. V. stigla i 51. vojvođanska divizija III. JA, čime je bio presječen mariborski smjer povlačenja hrvatskih kolona u Austriju, prema Leibnitzu i Grazu, pa su one krenule prema Dravogradu, gdje je glavnina stigla 11. svibnja 1945. Celje je 10. svibnja 1945. postalo glavnim raskrižjem u koje su se slijevale hrvatske kolone od Rogaške Slatine, od Zidanog Mosta i nekoliko tisuća od Maribora, iako su u njemu bili slovenski partizani, a na začeljima kolona postrojbe I. II. i III. JA. No, partizani nisu imali dovoljno snaga da bi zaustavili naoružane hrvatske kolone i nagovorili snage HOS-a na predaju, jer oni to nisu htjeli, a istodobno su morale brinuti i o Nijemcima koji su se, s obzirom na obznanjenu kapitulaciju Trećeg Reicha, masovno predavali. Tako je došlo do prvih pregovora koji su rezultirali potpisanim dogovorom predstavnika Okružnog NOO-a Celje i izaslanstva hrvatske kolone, kojim je HOS-u i civilima dopušten slobodan prolaz celjskim okrugom. Potom je glavnina nekoliko desetaka kilometara duge hrvatske kolone krenula prema Dravogradu, gdje je čelo (s generalom I. Herenčićem) bilo 12. svibnja, dok su se istodobno sredina i začelje pomakli samo za desetak kilometara, a 13. svibnja su napredovali za daljnjih 20 kilometara. Kako su neke postrojbe I. i III. JA u Celje stigle 11. V., to su se dale na razoružavanje Nijemaca i u potjeru za kolonom HOS-a i hrvatskih civila (pojačavaju napade i pune privremene logore zarobljenicima). Tako je bilo više partizanskih napada na pojedine dijelove kolona, koji su bili slabije ili nikako zaštićene, ali posebice su se napadale skupine koje su skrenule s glavne zakrčene ceste, te nezaštićeni civili, koji se većinom upućuju u celjski partizanski logor Bezistan, dok su drugi bili ubijeni. Tada 11. V. u Celju i okolici je "razoružano oko 40.000 Nijemaca, oko 3.000 ustaša i 1000 domobrana".⁴⁴ Tu u Celju i okolici postrojbe JA izvršile su potom više masovnih zločina na zarobljenicima, kako nad onima koji su već bili tu, tako i onima koji su se slijevali sa sjevera na to područje, dok su ostali prema zapovjedi štabova armija otpremeni uglavnom u Zagreb i dijelom u Karlovac, u tamošnje zarobljeničke logore. Postrojbe 51. divizije III. JA stižu vlakom iz Maribora 12. V. na područje Dravograda kao pojačanje tamošnjim partizanskim postrojbama (i bugarskim), te tako partizani zaposjedaju sve prolaze prema Austriji. Tijekom 11. i 12. svibnja 1945. hrvatski izaslanici (generali Servatzy i Metikoš te ustaški pukovnik D. Crljen) bezuspješno su pregovarali s bugarskim zapovjednicima (na čelu s gen. Atanasovom i polit-komesarom generalom Viktorom) o propuštanju hrvatskih kolona preko austrijske granice (vrhovni zapovjednik bugarskoj vojsci bio je sovjetski maršal Tolbuhin), zauzeli su neutralan stav te su im sugerirali da je najbolje da se probiju pravcem Prevalje-Bleiburg. Pokušaje proboja na tom dravogradskom području onemogućile su pristigle sve snažnije postrojbe 51. divizije III. JA. U izvješćima nekih od tamošnjih postrojbi III. JA navodilo se kako u "borbi sa neprijateljem koji se povlačio, čulo se dovikivanje sa njihove strane: "Mi se nećemo predati ni vama, ni Rusima, već Englezima", jer kako su potom od zarobljenih "ustaških oficira doznali, da su dobili naređenje od Pavelića i svoje vlade, da se povuku do sektora Celovec, gdje će se predati Englezima i Amerikancima".⁴⁵ Onda je 13. V. sastavljena Predstavka Glavaru Angloameričke misije za Štajersku, Korušku i Gorenjsku u Celovcu, s molbom da primi 200.000 pripadnika HOS-a i oko 500.000 hrvatskih civila te 15.000 vojnika Crnogorske narodne vojske Sekule Drljevića i 11.000 crnogorskih civila. Naime, u Klegensfurt britanske snage ušle su 8. svibnja, tri sata prije partizana.⁴⁶ Potom je 14. V. general R. Boban s dijelom postrojbi HOS-a u žestokoj i kratkoj bitki uspio razbiti partizanske snage i prokrciti prijelaz zapadno od Dravograda tako da je istog dana veliki broj hrvatskih vojnika i civila (oni koji nisu poginuli ili bili zarobljeni)⁴⁷ prešao austrijsku granicu i stigao na polje kod Bleiburga gdje su ih dočekale britanske postrojbe iz sastava Petog korpusa VIII. Savezničke armije, pod zapovjedništvom brigadira Patricka Scotta i nakon pregovora zaustavile njihovo dalje napredovanje. Tada im je predana i predstavka od prethodnog dana.⁴⁸ A sutradan su im se priključili i ostaci hrvatske kolone. Britanci su zaposjeli Bleiburg 12. V. 1945.,

a sutradan ujutro je tu "369. hrvatska divizija zaustavljena kod Bleiburga" s 3.000 vojnika i smještena kod Greiffena te general Löhr sa svojim stožerom (700 ljudi).⁴

(::::)

NAPOMENA: dragutin 2024.g. Velenje, tu stalno boravim od 1979.g. !!! i ovo sada zapisujem. U direktnoj blizini su gradovi, o kojima se o masovnim stradanjem ili „POKOLJIMA“ pa i o sukobima doslovce nema niti jedne korisne ili ozbiljne povijesne informacije – za hiljade žrtava. Šokiran sam koliko je pratećih podataka o „izvorima“ za korištenje mnogih informacija, puno je toga, ne na moje neznanje ili žalost već na vašu **POVIJESNU** sramotu, kao da i vi niste ništa bolji od komunističkih četničkih šumara - zločinaca.

Pristup kao naučnika na istraživanju povijesne „istine“ i to poslije tolikih godina u 2005.g. uz toliko arhivske dokumentacije te nebroj puta koristi se riječ kao totalna glupost „partizani“!? ovi i oni!? Autoru te povijesne tematike ne mogu i neću mu pred imenom titule staviti kao „dr.sc“ jer si je od mene amatera građevinskog radnika, koji si je izborio znanje sve kao samo večernje škole uz rad. Pa nije u pitanju samo g.Zdravko Dizdar, već svi od reda komunistički „znanstvenici“ - nekorisni! Autor g.Dizdar ne poznaje najstrašnja stratišta na području Yugo a posedno **NIŠTA** za Sloveniju. Vi neuki ili komunistički povjesničari uzmite šestar te ga postavite na centar mjeta Velenje gdje bivam i napravite krug sa radijusom od 25km.

U tom krugu su stratišta-grobišta sa namanje preko 50 hiljada žrtava uglavnom Hrvata.

U tom krugu nema Kočevja, Tezno, Gorenjska, Dolenjska, Koroška, Primorska i još na stotine grobišta, da vas ne gnjavih sa više pitanja, jer ih niste vrijedni jer vam komunizam daje „krvarinu“!

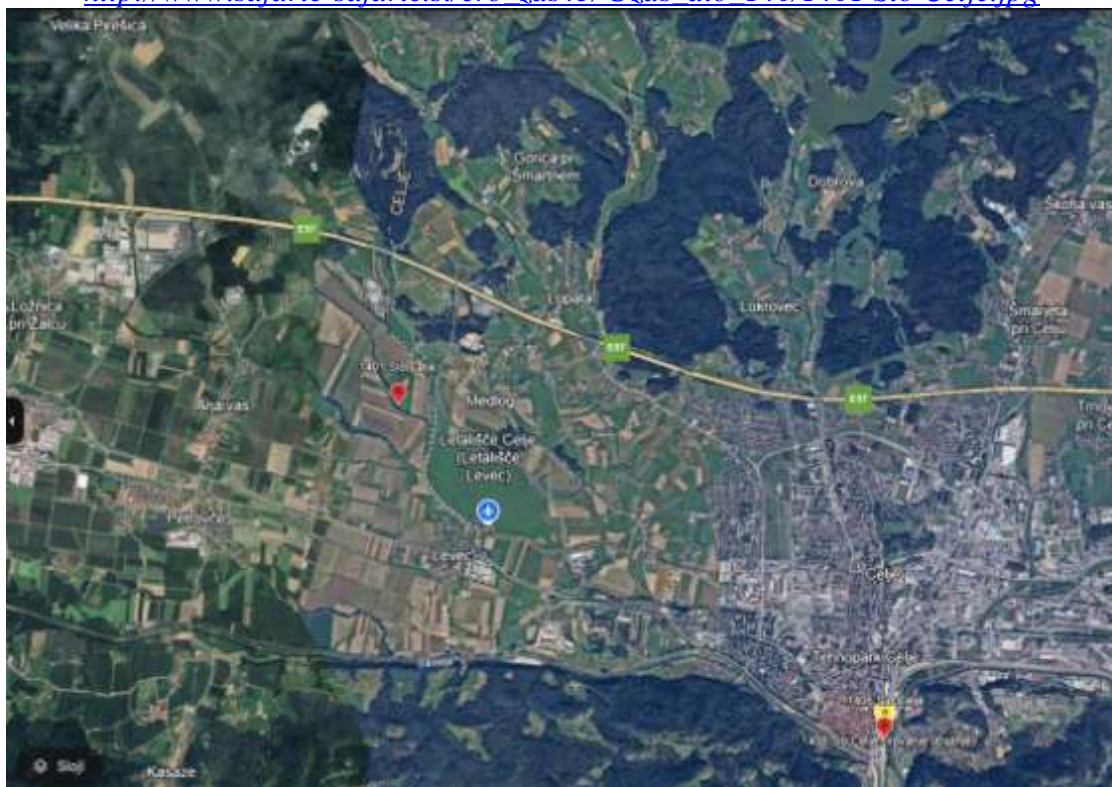
ANNO 2024.g.

pamtite ime „dragutin“

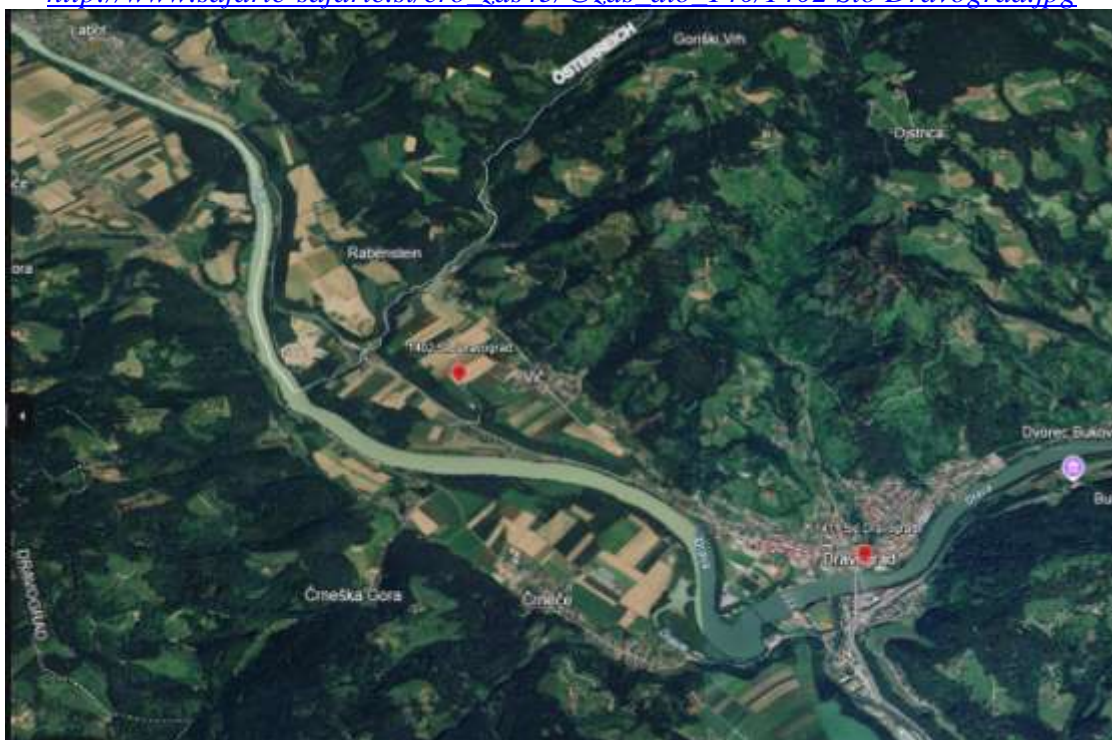
.xxx

Poslije prolaza Celjem, vrijedno je pratiti, što se još ovoga dana događalo Celjem (1401 Slo Celje), na putu i na Dravogradu (1402 Slo Dravograd). (Jedan koji redovito prati i čita ove pise mi se danas javio i pita da li zbilja tako sve piše, on misli na tiparske pogreške i izraz u pisanju. Odgovorio sam mu da želim biti dosljedan originalnom pisanju, a što ja dodajem ja stavim kosim crticama, kurzivom i plavom bojom pomastim i stavim mo., to znači "moja opaska". Mile Boban, Otporaš.)

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1401_Slo_Celje.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1402_Slo_Dravograd.jpg

Celjem

Njime su potpuno vladali partizani Tek kad su bili zabavljeni pljačkom Nijemaca, neke dobro šćetne hrvatske jedinice i s uperenim oružjem izmicale su im.

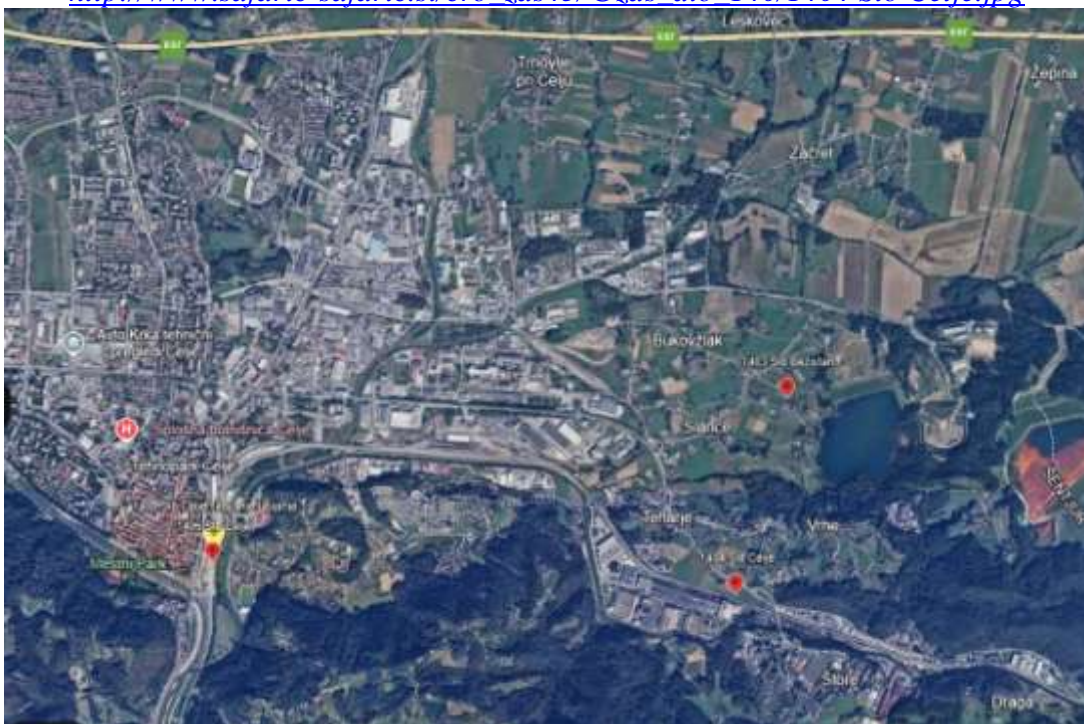
Ovoga dana već se spajaju hvatani na povlačenju s juga i dovodjeni zarobljenici sa sjevera. Odmah se je počeo puniti logor Bezistan (1403 Slo Bezistan). **Jauk mučeni i miris krvi zaklanih ođavali su strahotu zločina, koji su se u njemu odigrali.**

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1403_Slo_Bezistan.jpg

Zavladavši Celjem, partizani su uputili svoju 16. diviziju, da razoružava Nijemce, a 17. za hrvatskim zbjegom. Njihova 16. divizija još je nekako trpila prolaz Hrvata. Celjem (1404 Slo Celje) je još uvijek lutalo, u njega dolazilo ili se kroz njega vraćalo dosta hrvatskih skupinica, poglavito žena i djece. Kada nisu mogle dalje, sklanjale su se preko dana na točkama, na kojima su se partizani manje vrzmali, dok pred večer nisu ni one dolazile na red, da utonu u poplavi partizanskog divljanja.

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1404_Slo_Celje.jpg

Jedna takove najveća točka i s najvećom skupinom bila je željeznička postaja, jer je svijet želio željeznicom bar se povratiti kući. Na njoj su tek u noći između 11. i 12. svibnja partizani bili zahvatili zastrašeni svijet. Zapažljivo je grdno nasilje, počinjeno nad 50 - 60 hrvatskih akademičara. (Jedan suradnik na knjizi razgovarao je s njima 8. svibnja oko 15 sati na željezničkoj postaji Sentjur (1405 Slo Šentjur), gdje su bili zapeli na putu i odakle, dakle, nisu više mogli daleko stići.)

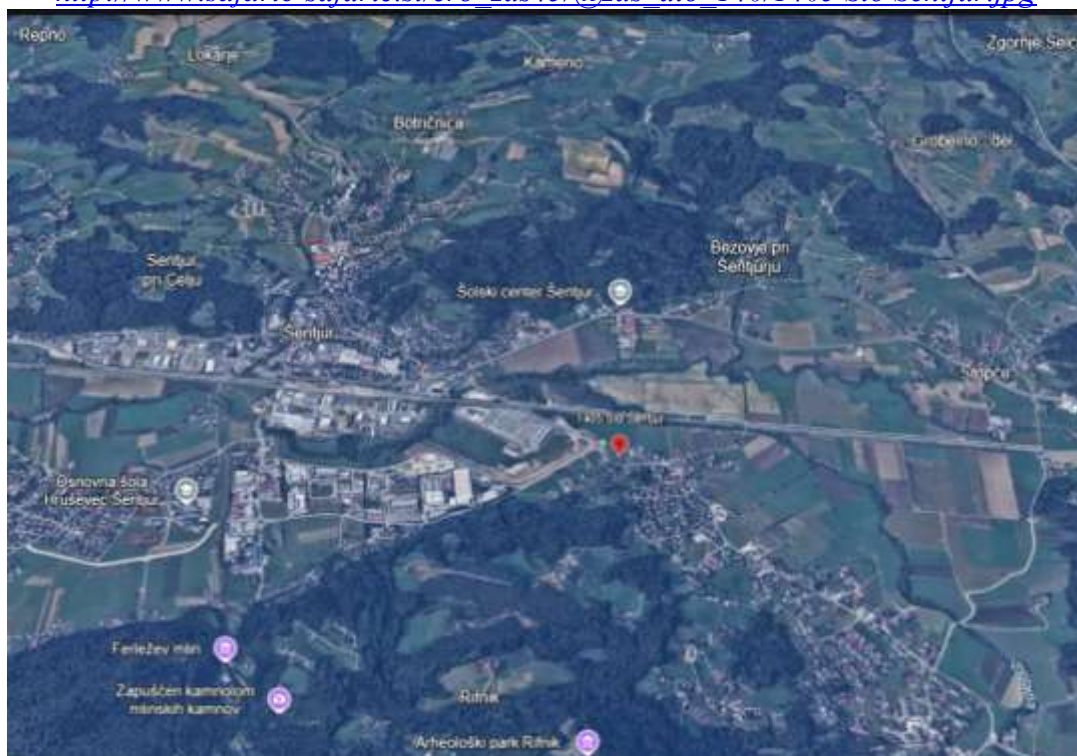
Iz članka "Hrvatske su majke uzalud očekivale svoje kćeri" od Dragutina Došena, "Danica", Chicago 1949., vadi se:

"...Na tragu pred kolodvorom bilo je brdo kovčega i prtljage od nekoliko dana ranije stiglih vlakova iz Hrvatske sa ženama i djecom. Pod otvorenim nebom polegale žene i gladna djeca smrznivali su se.

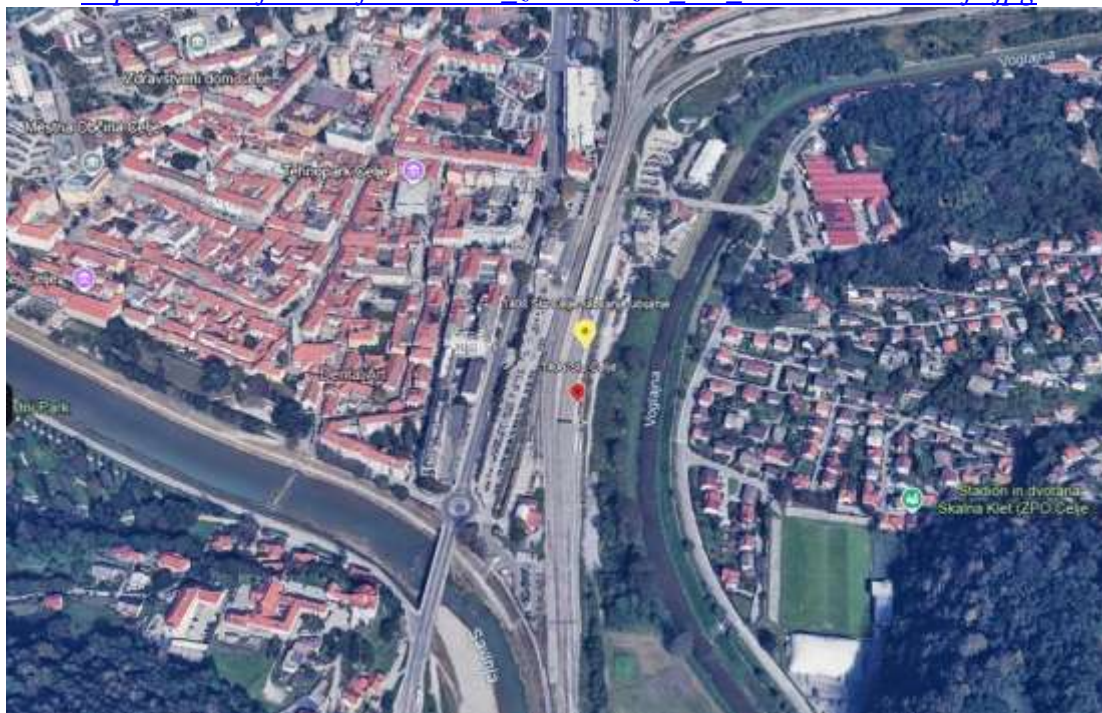
Prilično velika dvorana kolodvora ([Celje](#)) ([1406 Slo Celje](#)) bila je puna. U jednom njenom ćošku sklonulo se 50 - 60 hrvatskih akademičarki To su bile studentice raznih fakulteta zagrebačkog sveučilišta. U svom nacionalnom zanosu vršile su radnu službu u raznim karitativnim institucijama

....

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1405_Slo_Sentjur.jpg

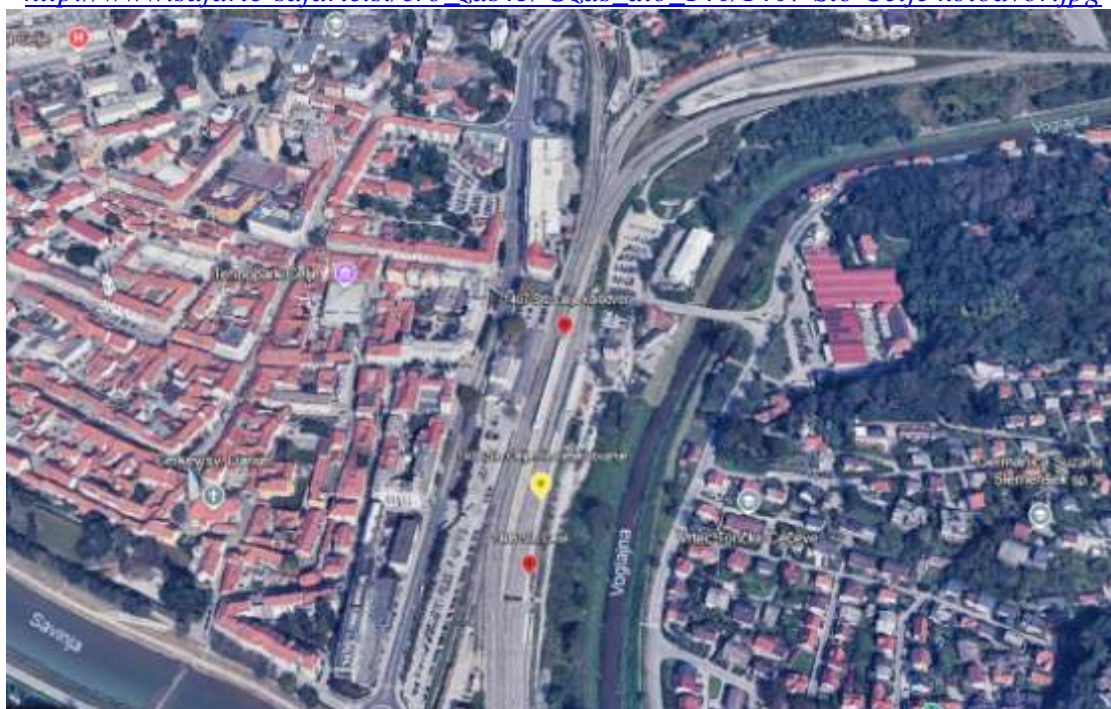
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1406 Slo Celje.jpg

Krasile su ih vrline patrijarhalnog, kućnog odgoja, punog časti i morala. Osamljene stisle su se u kut Celjskog kolodvora (1407 Slo Celje). A hrvatske akademičarke ostale su u Celju.

Partizani su vrvili gradom. Zamazani, poderani, i ušljivi šumnjaci, krvavih očiju, po upadu u grad, bacili su se najprije na alkohol. A onda. Onda su htjeli da zadovolje svoje požudne strasti. Jedna problematična partizanka odvela ih je na kolodvor i pokazala grupu hrvatskih akademičarki, **koje su stisnute u kutu bespomoćno stajale na raspoloženje ljudima-zvjerima.**

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1407 Slo Celje kolodvor.jpg

U kolodvoru gorilo je nekoliko svijeća ... Bilo je oko 11. Sati ... Prvi odrpanci i ušljivci partizanske bande prišli su grupi djevojaka ... Počeli su ih vući i navlačiti. Njihov vrisak probudio je

sve prisutne. Partizani su pogasili sve svijeće, osim jedne ... Padali su udarci ... Nekoliko se je ljudi bunilo. **Izvedeni su van i odmah streljani**. Nitko se više nije usudio pisnuti. Kolodvorom su kroz noć odjekivali krikovi djevojaka. (1408 Slo Celje silovanje ubijanje),

Zvijeri - ljudi, "junaci" komunističke šume.

Jedna je drugu dovikivala. Marice! Ružo! Pomozi spasi

Glasovi su postajali sve slabiji. Strah je obuzeo ljude .. A plač je nadvladao sve! Plakale su hrvatske akademičarke. Proklinjale svoj udes! Uzalud su bile molbe i zaklinjanja. Zaklinjem vas, ubijte me! Ništa nije pomoglo

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1408_Slo_Celje_silovanje_ubijanje.jpg

Jutro je lagano svitalo. Bila je grozna slika za pogledati. Oko 50 - 60 hrvatskih akademičarki ležalo je bez glasa, bez snage, da se dignu i krenu.

Idućeg dana nekoliko ih je odmah streljano, koje nisu mogle dalje. Druge su bile ubačene u kolone smrti i poslije svega krenule put raspete domovine. **Nisu mogle izdržati. Većina ih je putem streljana**. Nekoliko ih je stiglo u Zagreb kao svjedoci jednoga nezapamćenog divljaštva našega doba. Desetine majki uzalud je očekivalo svoje kćeri. One se nikad nisu vratile. Nesretne majke Nisu saznale udes svojih kćeri.

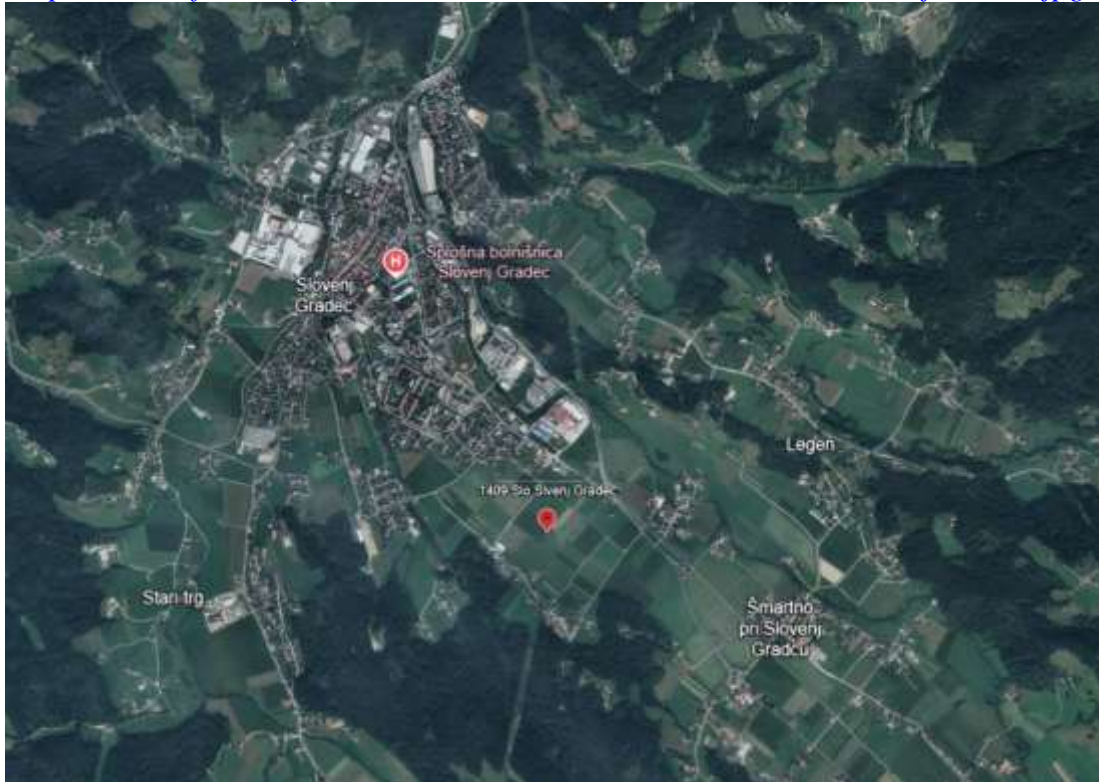
Neograničenu ljubav prema domovini i vlastitoj državi hrvatske akademičarke platile su krvlju. Čašću i života...." (*Navodni znaci su završetak opisa Dragutina Došana iz Franjevačke novine "Danica" iz 1949. godine, mo. Mile.*)

Još i 12. svibnja i narednih dana bilo je hrvatskih skupinica, kako zakašnjelih dijelova raznih kolona, tako sada već i od zalaznica, koje su pokušavale bližim ili daljim rubom Celja. **Većina ih je, međjutim, padala u ruke partizana, koji su ih odvodili u svoja dva organizirana logora za ubijanje.**

Na putu

Pod vodstvom generala Herenčića, generala Bobana, pukovnika Šlahera i drugih, uslijed velike zakrčenosti ovoga dana, čelo i prva polovina glavne skupine još su po malo odmicali, druga polovina i začelje pak više su stajali, nego se pomicali. Jednako zbog zakrčenosti puta došlo je do izražaja nagomilavanje pred Slovenj gradcem (1409 Slo Slvenj Gradec), te su se neke skupine razmilile (*mislim riječ "razmilile" je riječ "razdijelile", mo. Mile.*) desno i lijevo od puta. neke su tu čekale puna tri dana.

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1409_Slo_Slvenj_Gradec.jpg

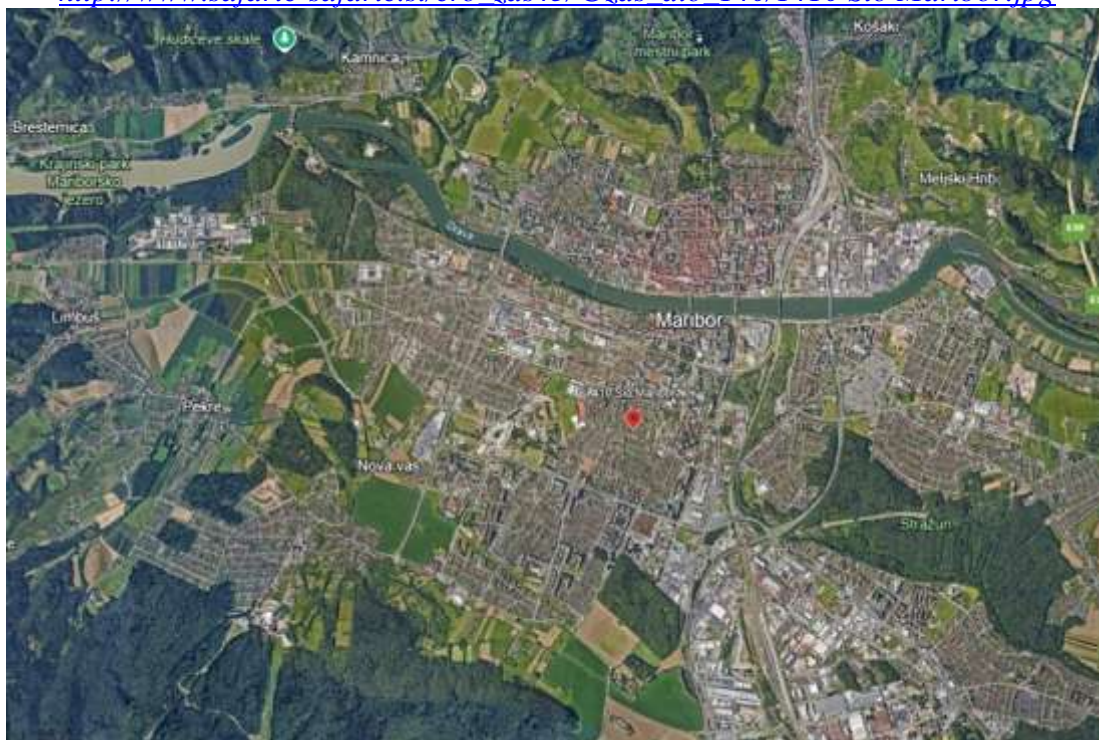

Cijelim putem pripucavali su partizani na kolone, no do većih borba rijetko je dolazilo. Partizanska 17. divizija nastojala je sve više nadkrivljavati skupine. Poznavajući bolje kraće puteve, moga je postavljati zasjede, iz kojih je prepucavala na zbjeg. Jedan jači prepad na polovini puta oko podne bio je od Hrvata brzo svladan, ali je tom prilikom bilo nekoliko ranjenih, koji su po prašnjavoj cesti bili vučeni do Bleiburga i tamo prepušteni svojoj sudbini.

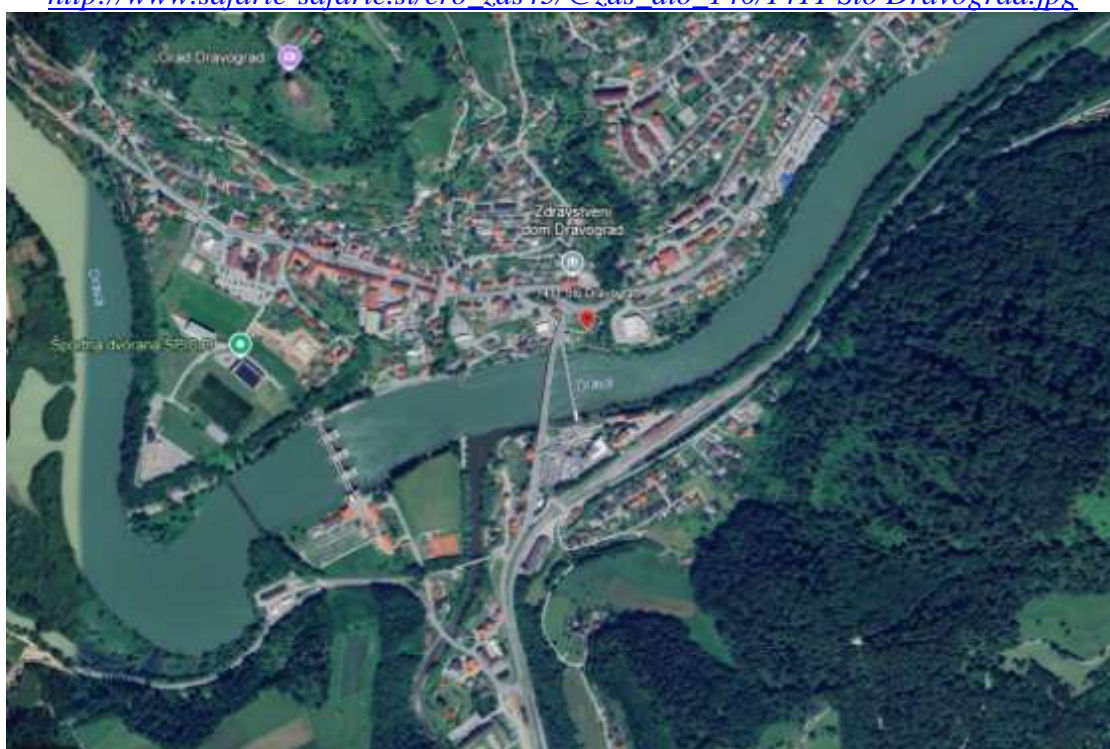
Na Dravogradu

Namjera nekoliko bojna, da se dočepaju dravskih mostova, već je poznat. Dakle nije se još mislilo na slobodan prolaz dolinom Meže. Partizani su na Dravogradu imali jednu brigadu šestu 36. divizije. No, kada su 10. svibnja zavladao Mariborom (1410 Slo Maribor), uputili su 11. svibnja 51. diviziju, pojačanu s par brigada, na Dravograd (1411 Slo Dravograd), da spriječi hrvatskom zbjegu izvlačenje na austrijsko područje.

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1410_Slo_Maribor.jpg

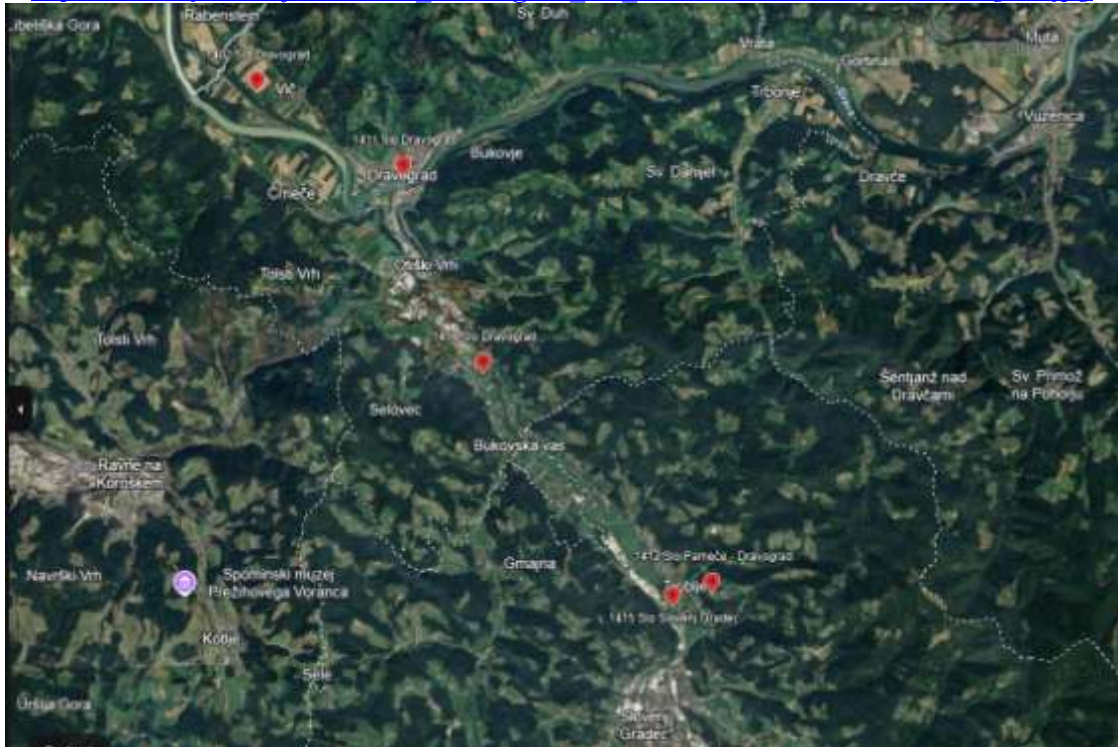

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1411_Slo_Dravograd.jpg

Na Dravogradu vodila se samo manja čarkanja. U borbu su se uplele i dvije tek stigle smanjene oružničke pukovnije, koje su uglavno dospjele sučilice Bugarima. Dva do tri kilometra pred Dravogradom (1412 Slo Pameče - Dravograd) počelo se je skupljati građansko mnoštvo, koje, nemogavši naprijed, sklonulo se je ustranu od glavnog puta, da tu sačeka pristizivanje vojske, koja je trebala prokrciti put.

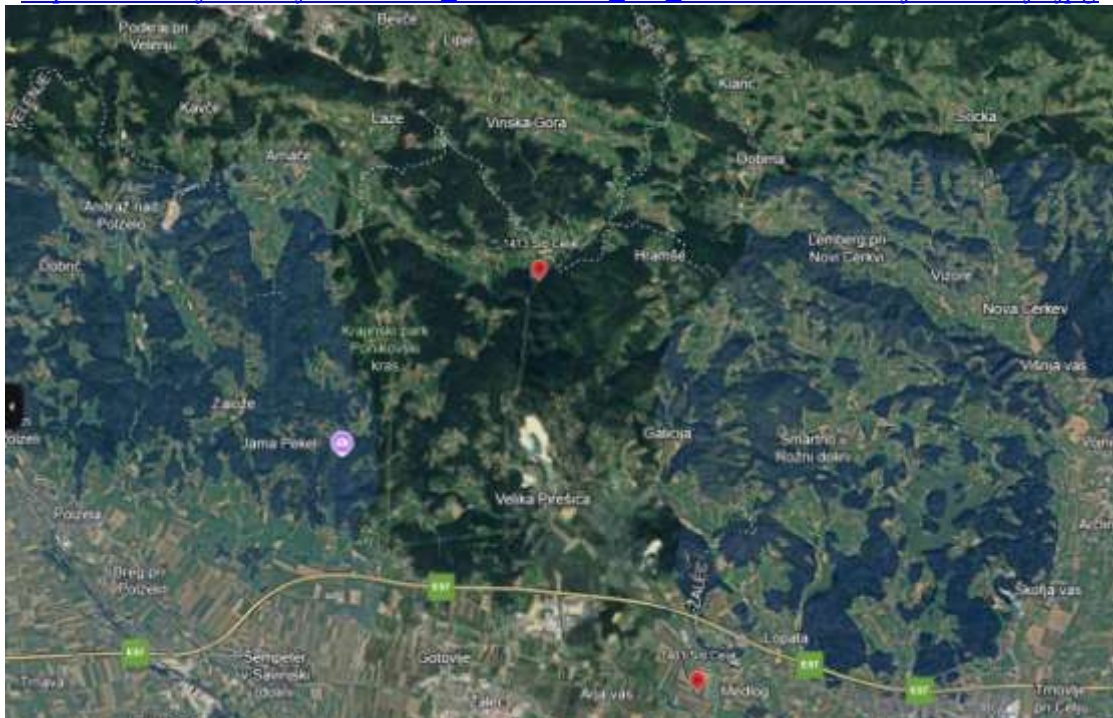
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1412_Slo_Pameče_-_Dravograd.jpg

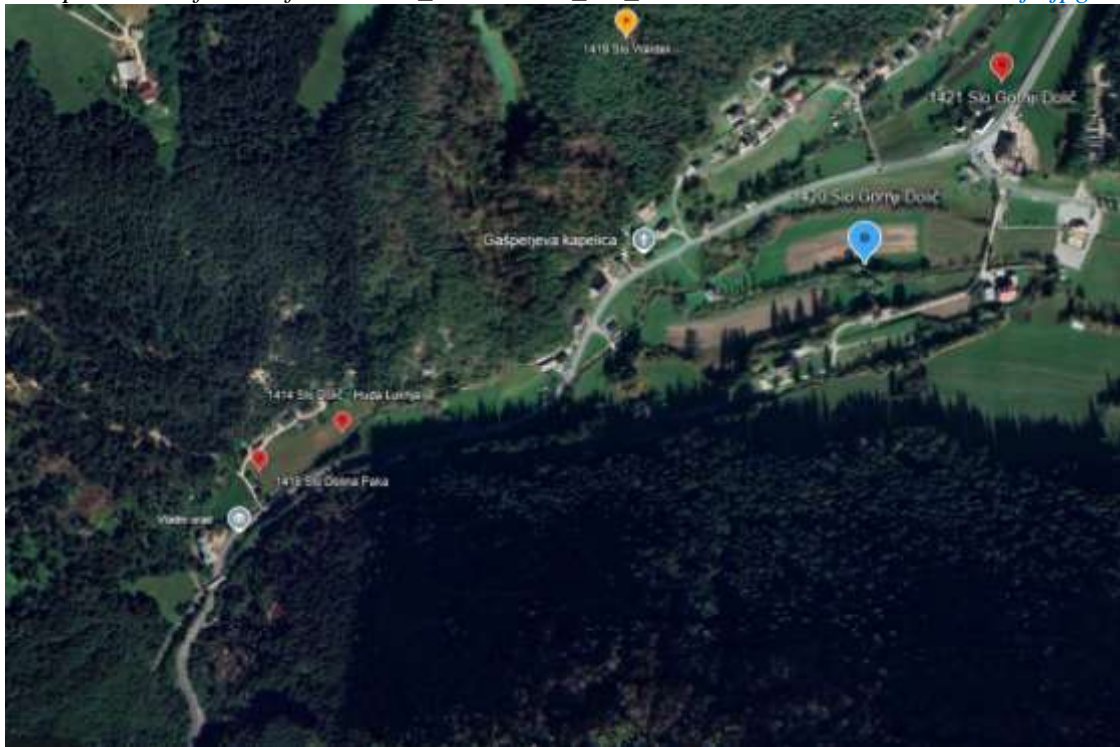
12. SVIBNJA

Začelje, jako razvučeno, sa svojim posljednjim redovima bilo je pred večer samo dvadesetak kilometara od Celja (1413 Slo Celje Velenje), sredina je bila prošla tjesnac, pretrpjevši u njemu na Hudoj luknji (1414 Slo Dolič - Huda Luknja) jedan pokolj, a čelo, probivši se kroz Slovenj gradec (1415 Slo Slovenj Gradec), dalje se skupljalo u gomilu na dva - tri kilometra pred Dravograd (1416 Slo Dravograd).

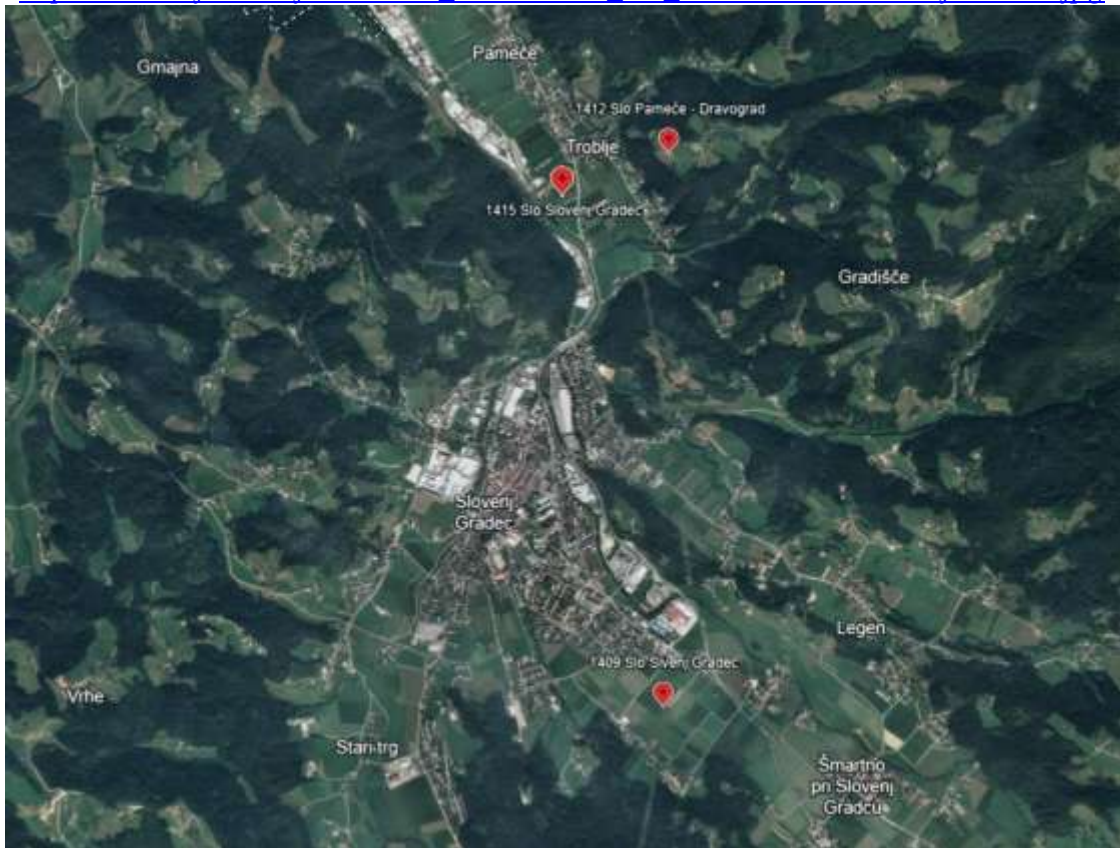
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1413_Slo_Celje_-_Velenje.jpg

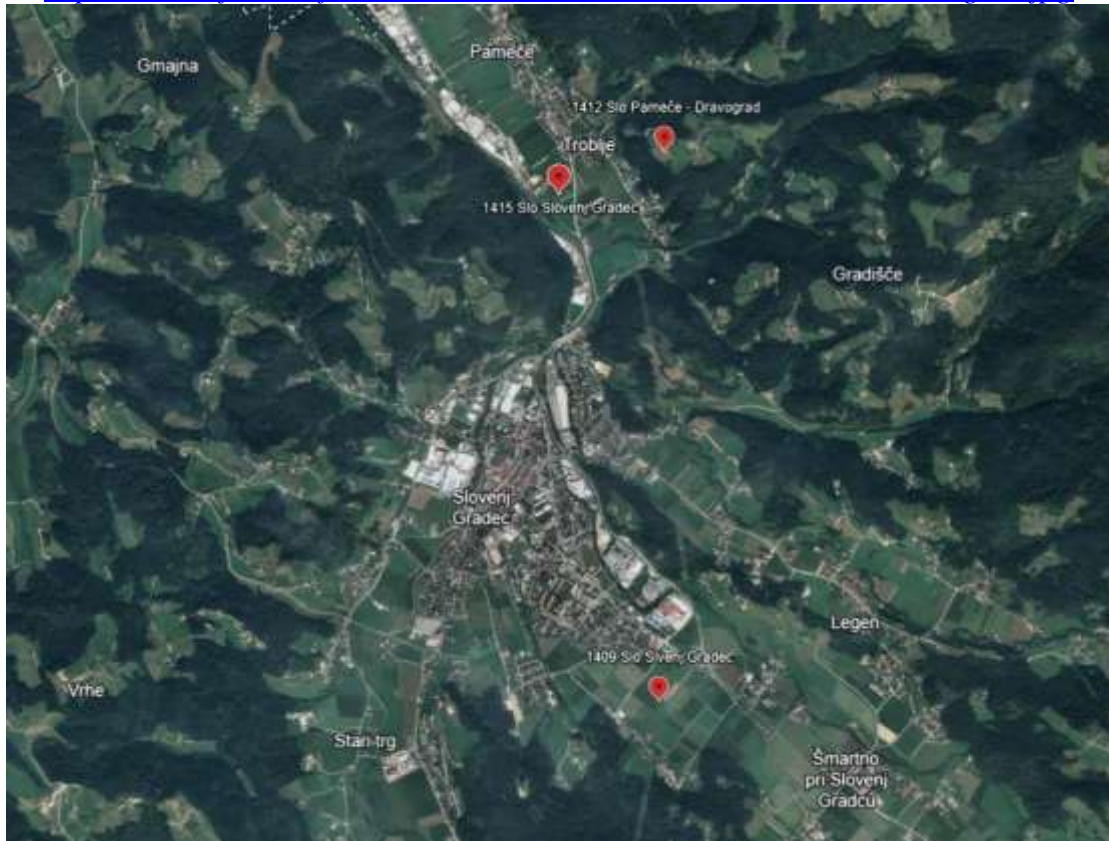
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1414 Slo Dolič - Huda Luknja.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1415 Slo Slovenj Gradec.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1416_Slo_Dravograd.jpg

Pokolje na Hudoj Luknji

(Nepravilno je na **Hudoj Luknji** pa **ni**ti ne u samoj špilji, pravilno je **kanjon Huda Luknja**, pa **ni**ti to nije pravilno već to bilo **u samom Gornjem Doliču** veliki **pokolj oko 8.000 Hrvata uglavnom civili**. Puno puta se spominje riječ „**Dolinom Pake**“ (?) što je malo naivno, rijeka „Paka“ izvire na Pohorju, a u rijeku Savinju se priključuje tek u rijeku Savinju u „Savinjskoj dolini“ a to je dužina preko 30km, važno je spomenuti koji dio i gdje je „Paka“? **--- dragutin**)

Cijeli pravac i snop putova u smjeru Dravograda, na 33. Km, od Celja, počeo se je suživati na sam jedan put, koji je vodio dolinom rječice (**Dolina Paka**) Paka (1417 Slo Dolina Pake), **prelazeći preko vododjelnice (???)** između Save i Drave (???), dalje dolinom Mislinja (1418 Slo **Dolina Paka**). Partizanima je bilo veoma zgodno napadati i zadržavati hrvatski zbjeg u posve suženim usječenim dolinama ovih dviju rječica (???)

Potpuno nikakav dodir nemaju **Mislinja i Paka**. Rječica „**PAKA**“ između Save i Drave (zračna udaljenost je oko **40km !?**) postoji prije dosta velika rijeka **Savinja**, koja potječe ispod Karavanki i koja je najveća rijeka u Savinjskoj dolini i u **CELJU**, u koju se još i priključuje sa sjevera rijeka Hudinja, istočno pak rijeka **Voglajna (Štore)**, sve te rijeke se u **Zidanom Mostu spajaju** sa ulaskom u još veću rijeku **SAVU** koja putuje uz Krško i Brežica i dalje kroz grad **ZAGREB** prema Beogradu. **---- dragutin**)

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1417_Slo_Dolina_Pake_Šalek.jpg

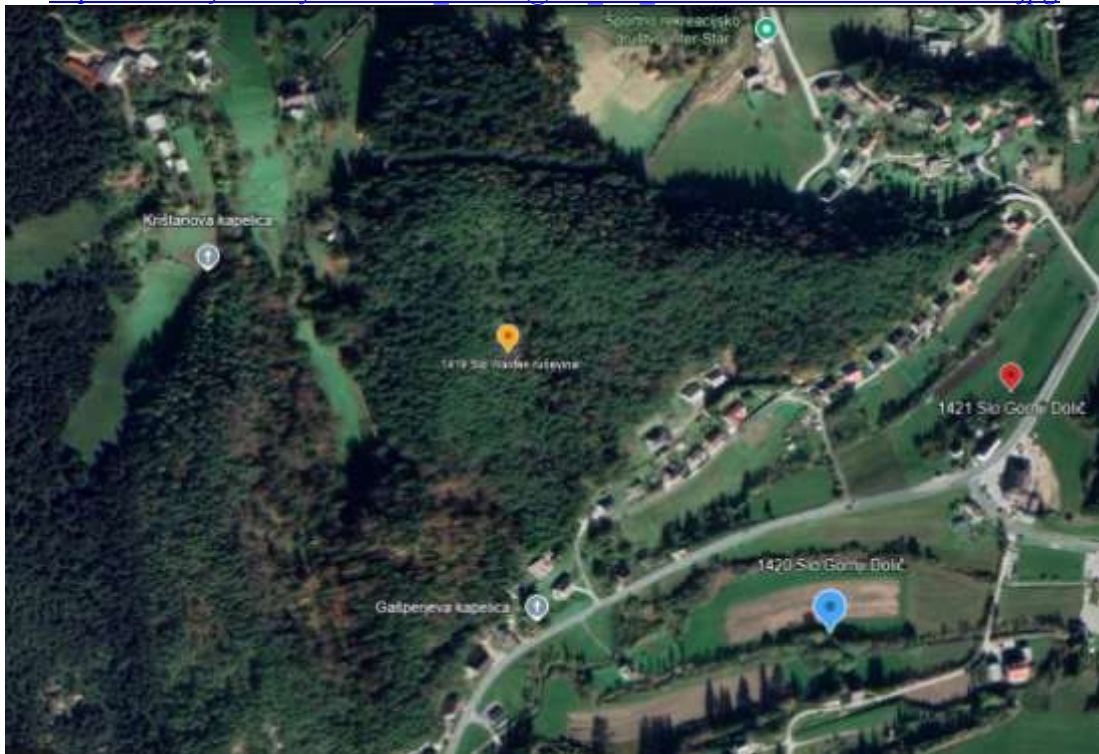
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1418_Slo_Dolina_Paka.jpg

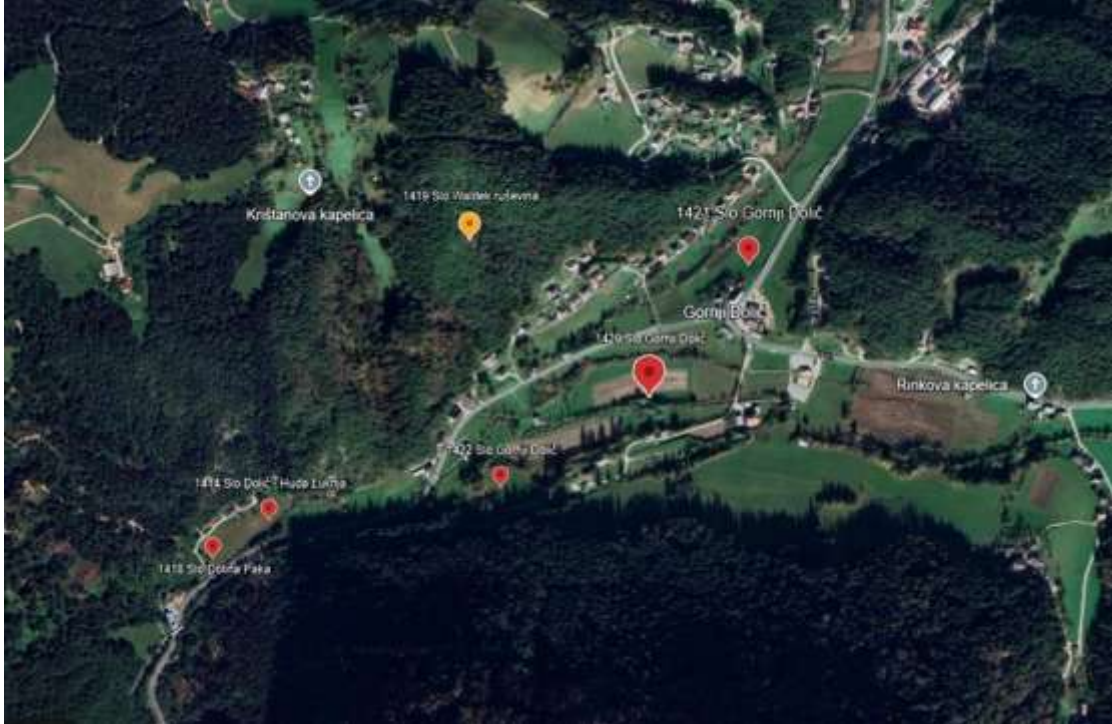
Kako je glavna skupina bila isprekidana i s razmacima između njenih sastavnih dijelova čak do par kilometara, to su partizani iskoristavali te intervale i napadali bilo čela, bilo začelja. Najteži takav slučaj odigrao se je baš ovoga dana, kada su partizani jednoj skupini, vojnika i građana, na (u **kanjo!!!**) Hudoj Luknji kod ruševina **Waldeka (1419 Slo Waldek) presjekli put i pobili do posljednjega**. Kasnije je naišla nova skupina i prokrcila put. (Dokumenat br. 125). **Svjedok je iz blizine Hude Luknje (1420 Slo Gornji Dolič), na cesti Celje – Slovenj Gradec, i priča o množini lješeva vojnika, žena i djece, koji su bili opkoljeni i svi do posljednjeg poubijani na tom prostoru:**

"Jednog jutra sredinom svibnja 1945. god. došao je jedan član NSO -a iz Mislinja, čije sam ime zaboravila, naložio mom ocu, da odmah s konjima i kolima ide voziti mrtvace. Otac je morao na silu poći, a isto tako i drugi seljaci sa, otprilike, 20 - 25 kola, pošli su u Hudu Luknju (1421 Slo Gornji Dolič), oko tri četvrtine sata daleko od Mislinja u pravcu Slovenj gradec - Celje. Otac je cijeli dan morao voziti lješine, te nam je s najvećom grozom propovijedao, šta je sve vidio. Oko ceste u spomenutom klancu Huda Luknja (1422 Slo Huda Luknja Gornji Dolič) (*tu nema skoro nikakvog klanca – valjda „Mislinjski klanec“- dragutin*) ležale su mnoge stotine, ako ne daleko iznad tisuće, lješina hrvatskih vojnika i nešto njemačkih, civila, žena i djece, te konja i životinja, zatim mesa, razne robe i drugoga. Tu su naime partizani bili presjekli put povlačenju te su poubijali vojnike, žene, djecu i životinje do zadnjega koje su onda bacali sve zajedno u iskopane jame, duboke oko dva m., oko 200 m, daleko od ceste u grmlju na mjestu "Dolič", te su jame bez oznake i trava je prerasla preko njih. Jama ima više ..."

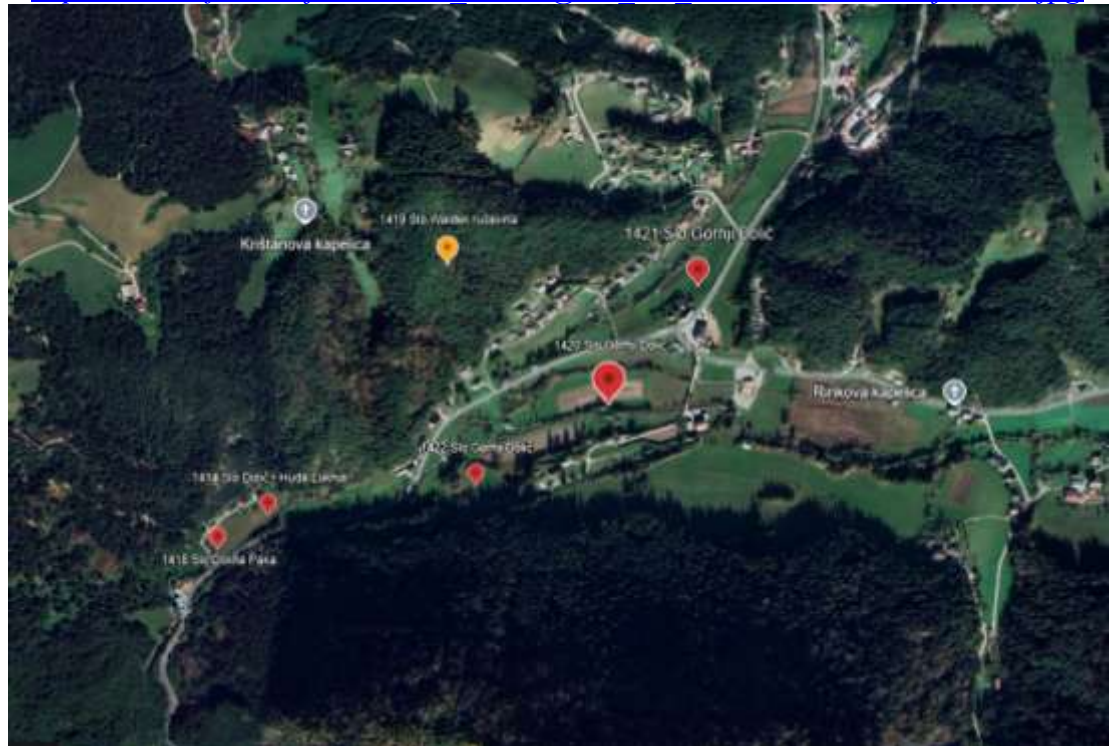
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1419_Slo_Waldek_ruševina.jpg

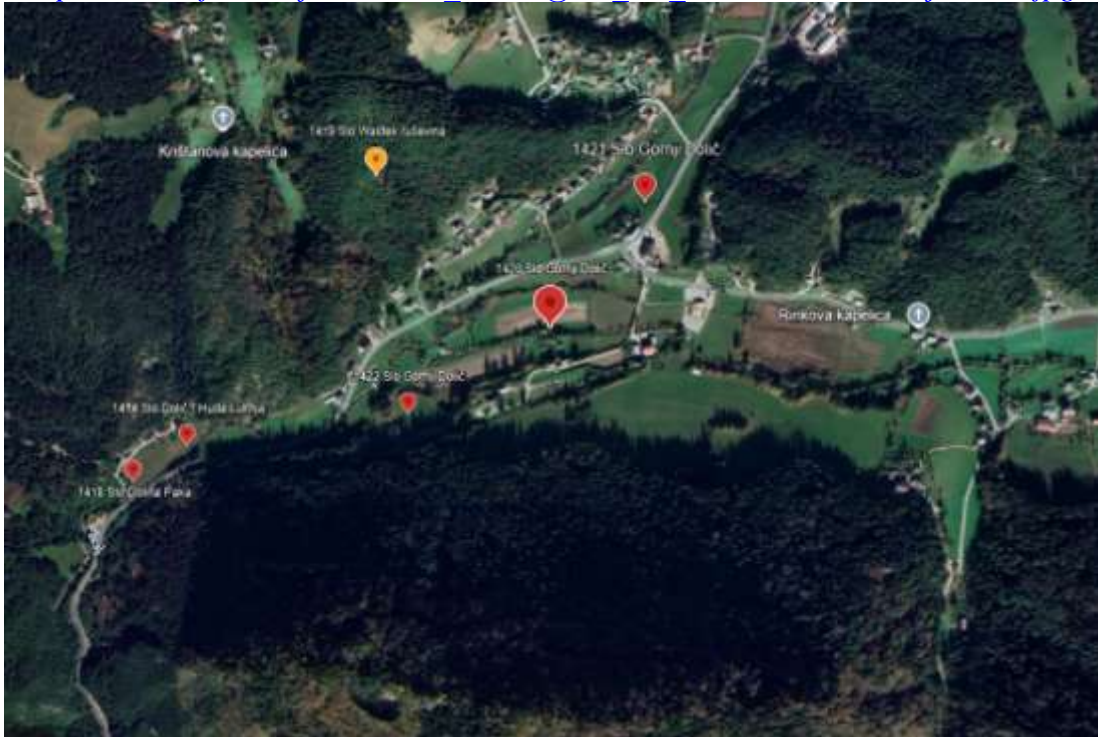
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1420_Slo_Gornji_Dolič.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1421_Slo_Gornji_Dolič.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_140/1422_Slo_Gornji_Dolič.jpg

(:.....) - - - **dragutin**

http://www.safaric-safaric.si/katas_slo/20_mb/dolic_mislinja/20161028_Ko_je_Paka_tekla_krvava.htm

Spominje se neka osoba koja je sa kolima odvažala žrtve. Osobno (**dragutin**) sam poznavao jednog domaćina koji je imao svoju kuću najbliže Hudoj Luknji (znao sam ga), vozove za prijevoz žrtava su imenovali „**PLATONER**“ a upreženi su bili konji. Bila su posebna sigurnosna pravila tako, da su prvome vozaču odložili žrtve a da onaj koji je iste žrtve prevezio dalje – nisu se smjeli susresti ili suočiti. To su bile žrtve pobijene kao napadnute kolone koje su se kretale prema „ZAPADU“ a ne na povratku kao „Križni put“. Na tom području „**Gornji Dolič**“ masakriranih (ne u sukobu !!!) oko 8 hiljada civila – Hrvati. Kao prvo Huda Lunja je špilja, koju fizički i tehnički osobne podatke, u kojoj se nije moglo niti ratovati. Kao drugo, kolone su dolazile iz Celja kroz Velenje. Kao treće ništa se ne spominje ona „linija“ iz Celja prema Vojniku i onda preko Vitanja i dalje preko Srednjeg Doliča i tek tada do tog Gornjeg Doliča (3 su Doliči: **Gornji, Srednji i Spodnji**). Kao četvrto prije samog podnožja Mislinje u samom „**klancu**“ bila je cesta prekopana ili bio je to kanal. U taj prekopani kanal ceste je potom tu bilo pokopano oko 500 žrtava!!! Kao peto spominje se o nekoliko kilometara dugom puti do Slovenj Gradca, ta kolona nije bila napadnuta jer je na tom području **ŠIROKA dolina** sa manjom rijekom imenom **Mislinja** koja se sliva sa rijekom **Meža** a onda se slijevaju zajedno u samo rijeku **Dravu** u Dravogradu i tako dalje do Maribora.

Spominje se i kao skretanja kolona, pa nije sve prošlo iz Celja i Savinjske doline prema malo spominjano Velenje (Šoštanj nije imao posebno ulogu). Iz Celja prema gradiću Vojniku, te skretanje prema zapadu i još sjeverno prema Šaleškoj dolini(?) i tek onda prema Kanjonu Huda Luknja i do Gornjeg Doliča. Preko Gornjem Doliča i Mislinje dolazile su kolone i iz područja Zreče. To još nije kraj ovog zapisa, tu u Zrečama slijevale su se južne kolone iz Celja, kolone istočno iz Varaždina i još one sjeverne ispod Pohorja pa i Maribora(!), kolone koje nisu mogle dalje napredovati na sjever u Austriju. Kao ni sam Poglavnik je morao promijeniti svoju trasu prema sjeveru.

Sva ta masa izbjeglica i prateće vojske za osiguranje civila(?) bila je prvi puta BLOKIRANA na području već od samog izlaza iz **Velenja** (Šaleška dolina) – Paka pri Velenju – Gornji Dolič – Mislinja i do Mislinjske Dobrave, a to je puno prije Slovenj Gradca.

Nigdje se ne spominje pruga Celje-Šoštanj-Velenje-Gornji Dolič-Mislinja-Slovenj Gradec-Dravograd. Željeznički most tik pred Mislinjom je bio miniran, rijeke, usput su ceste i pruge sporedni objekti. Niti jedne rečenice nema o velikim kolonama koje su bile blokirane ukupne dužine u tri grane, imale su zajedno oko **15km** dužine. Spominje se kolona Celje prema Vojniku(!?) i ništa dalje?, a iza Vojnika prema zapadu ide stara cesta pored Dobrne i dalje do priključka do regionalne cestom Celje - Velenje oko 7km prije Velenja i još koji kilometar dalje u Šaleškoj dolini i do Šoštanja. Izbjegličkoj koloni ti su se pridružili i uputili prema Gornjem Doliču to je bilo nekako 10. – 11. svibanj.

Sada opis izbjegličke kolone iz Celja koja je bila od iza Velenja kod naselja Šalek pa kroz Doline Pake i Hude Luknje do gornjega Doliča dužine oko 9,5km. Visinska razlika oko 127m.

Druga kolona koja se je kretala iz Celja kroz Vojnik i dalje do Zreča, morala je pored Vitanja proći još kroz dva Doliča da bi i ti stali ili bili zaustavljeni u Gornjem Doliču. Kako se nije dogodilo prijelaz na zapad sjevernim dijelom uz Austrijsku granicu uz rijeku Dravu prema Dravogradu (zakasnjele kolone) neka bi se preusmjerile prema Dravogradu kao pod Pohorsko planinu kao južno područje, a jedini cestovni put ostao je onaj Zreče - Gornji Dolič dug oko 18km.

Zaustavljena kolona koja je prije prošla kroz Gornji Dolič bila je razvučena kroz Mislinju, pa dalje kod Straže i još dalje do Mislinjske Dobrave, dužina oko 4,4km, manja ili niža točka od Mislinje čak 93m.

Put Dolič – Mislinja je manji uspon je dužine 2,3km. Visinska razlika je **75m**.

Gornji Dolič na visini:	527,00 mnv (visina +24m od Hude Luknje)
Mislinja je na tom području na najvišoj točki	602,00 nmv
Slovenj Gradec na visini:	404,00 mnv
Dravograd na visini:	347mnv
Poljane na raskrsnici za Austriju na visini:	457,00 mnv
Granični prijelaz za Austriju na visini:	494,00 nmv
Bleiburška polja kod spomenika je na visini:	483,00 nmv
Huda Luknja cesta na visini:	503,00 mnv
Velenje je na visini:	389,00 mnv
Celje je na visini:	241,00 mnv

POSEBNA NAPOMENA: satelitski snimak površine zemlje, nije baš svugdje siguran. Kod kontroliranja nadmorskih visina na nekoliko mjesta se je UTVRDILO, da je na samoj točki nadmorska visina točno na cesti ispred same špilje „HUDA LUKNJA“ po Google izvršena satelitskom tehnikom **jako netočna**. Sa više načina nisam uspio otkriti, zašto na tom dijelu koji se koristi u knjizi kao „HUDA LUKNJA“ ili pravilno „Kanjon Huda Luknja“ ima pogrešku od **42 m više nego kako je stvarna visina odnosno razlika ispred Hude Luknje i ona točka na cesti u Gornjem Doliču**.

Problem je u tome, a za to nije kriv satelitski snimak terena Googla, već je krivo to, što je točno na tom dijelu „Kanjon Huda Luknja“ jer je lijevo i desno uz samo cestu su okomita brda, međusobna udaljeno samo oko manje od 15m a visine stijene oko 30 i do 50 metara. Poznato je da (7 kamera) satelitske snimke prave pod različitom kutu, prepreka su stijene. Ova napomena je potrebna jer se obično(!) spominje „Huda Luknja“ i masovna stradanja, a to je bilo malo dalje na području Gornji Dolič i do Mislinje: civilnih Hrvatskih žrtava oko 8 hiljada uglavnom civilni. Tu brojku zapisuje i Slovenski parlament (Državni zbor) u 1999.g.

Jedna svjedokinja u starosti preko 90 godina mi je pričala da izbjeglička kolona je bila na tom njenom mjestu u naselju Šalek uz cestu iz Velenja prema Gornjem Doliču, i da je na svoje oči gledala dva aviona kao lovci, koji su se spustili nisko i sa mitraljezima strijeljali po ljudima koji su bili u koloni, koja je bila zbog zastoja kog Gornjeg Dolič gdje je bio masakr. Gospođa je bila rođena 1903.g. a umrla je 1998.g. u starosti 95 godina. Pred kraj rata ta žena u to doba naseljena uz samo cestu u naselju Paka pri Velenju !!! (Paka, Paka...)

Izbjegllice preusmjerene iz Maribora prema Celju onda još neki iz Celja pa zajedno preko Vitanja i još tri Doliča prema Mislinji i dalje prema Sl.Gradcu i onda tek na put do Dravograda ili preko Poljane za Bleiburg.

Priča o svjedočenju domaćina kako su mrtva tijela nekud odvozili i to prema Slovenj Gradcu(?), što nije nikako logičko i to zbog aktivnih ratnih sukoba i udaljenosti, suprotno istočno od Doliča ili još dva Doliča prema Zrečam je dosta manjih napuštenih rudnika sve do Slovenskih Konjica i Slovenske Bistrice, jer prema Slovenj Gradcu su bili vojni sukobi. Područje od Mislinje i triju Doliča pa do Zreč je bilo nekada malo naseljeno i više napuštenih malih rudnika. Rudarski sistem je razvučen iz područja Zasavje – Trbovlje – Hrasnik – rudnici Laško - kod Celja rudnik Pečovnik – Vitanje – Konjiška planota južno od Slovenskih Konjica – te poznati **STARO RIMSKI** rudnici na Planoti POHORJE iznad Slovenske Bistrice. Kasnije ti krajevi ili rudnici bili su „bazeni“ još kasnije tu je pobijeno najmanje blizu 100 hiljada žrtava bilo kakvih !!!!!

Politika i povjesničari o tome ne smiju niti razmišljati!

Ruševina „Waldek“ (620,00 mnv) je star preko 700 godina, koji je na vrhu brda i nema nikakve funkcije a niti nema niti šumskih putova osim pješice.

Isto tako je pruga sa tunelom iz Bleiburga prema Dravogradu uz rijeku Mežu. Tunnel je ispod samog cestovnog prijelaza za Austriju, tu su bili zadnji sukobi i posebno onaj veliki masakr civila dolini na Poljanah, odakle se odvoji cesta preko manjeg brda za Bleiburg. Poznato je kako su dva manja avijona mitraljezima napadali već od Šeleka kod Velenja pa preko Doliča do Mislinje. To se spomije kao masakr poslije njemačke kapitulacije koje je bilo u Topolšici 9.svibnja 1945.g. a po autoru da je ta kapitulacija bila potpisana u Šoštanju. Masakr u Gornjem Doliču je bio pojačan sa topovskim napadom i iz okolice Šoštanja !!!
(:::):) - - - dragutin

(Neka mi se ovdje dozvoli navesti da sam ja došao u Mislinju koncem kolovoza 1957. god. Tu je bio jedan Hrvat imenom Pere Galić od Velike kod Požege. On je bio upravitelj poslova putova u Mislinji. Ja sam zatim otišao raditi u Slovenj gradec. Tu sam radio na građevini sve do mojeg odlaska u emigraciju, **nedjelja 6 rujna 1959.** Radio sam na iskopavanju poduminte za jednu školu. Tada nije bilo današnje tehnike. Kopalo se je krampom i lopatom zemlju s tačkama odvozili preko 50 metara i dalje od zgrade škole. Za povijest ovog opisa stavit ću sliku tog "U" slovo kojeg sam našao kopajući tu podumnitu skupa sa već istrulim tijelima hrvatske vojske. Ja sam uzeo to "U" slovo koje je bilo u rđavom stanju. Kada sam došao u Pariz, malo naučio francuski, otišao sam kod zlatara da mi to "U" popravi, tako da ne izgleda više zarđao. Za dokaz prilažem tu sliku. Neka i ova slika bude dio ovog opisa "OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA". MO. **Mile Boban.**)

Nastavlja se (**15.** dio) "Na Slovenj gradcu ...